

Pernille Vermunds grundlovstale

Taler

Pernille Vermund
Formand for Nye Borgerlige

Dato

6. juni 2018

Der findes mange dejlige steder på jorden, men der er noget helt særligt ved Danmark. Danmark er nemlig vores. Det er her, vi er født. Her vi har hjemme. Herfra vores verden går. Danskere før os har gennem generationer bygget vores samfund på danske værdier og udviklet vores danske kultur. En kultur, hvor frie mennesker lever side om side i fred og fordragelighed i et samfund baseret på frihed, tillid og folkestyre.

Jeg elsker mit land, og det ved jeg, at vi er mange, der gør. Det kan jeg høre, når jeg rejser rundt i landet og taler med folk. Og det kan jeg læse i de mange beskeder, jeg modtager hver dag – både fra danskere, der har rødder i Danmark og fra indvandrere, som er rundet af andre kulturer, men har taget Danmark og vores værdier til sig. Det fylder mig med håb.

Danskernes vilje til at passe på Danmark og til at forsvare og kæmpe for de værdier, vi har bygget vores samfund på, giver mig håb. Håb om, at vi vil overkomme de problemer, vi står med i dag, hvor vores værdier er under pres.

Hvor vi oplever, at fundamentet under os svækkes, fordi politikerne har svigtet det danske folk. Fordi politikerne har åbnet vores samfund for alt for mange udlændinge fra de muslimske lande, som foragter vores levevis og aktivt modarbejder vores grundlæggende værdier. Og fordi politikerne har taget friheden og ansvaret fra de danske familier og de nære samfund, koncentreret magten på Christiansborg og sendt en stor del videre til EU. Hver evig eneste dag er der danskere rundt omkring i landet, som bliver ofre for politikernes svigt.

Men vi danskere vil ikke opgive vores frihed. Vi vil ikke miste tilliden til hinanden. Vi vil ikke give afkald på vores folkestyre. Vi vil ikke tillade, at det Danmark, vi elsker, langsomt siver som sand mellem fingrene på os. Sammen vil

vi stoppe afviklingen af vores frie og trygge samfund. Sammen vil vi sætte politikerne stolen for døren, så vi kan bevare friheden, tilliden og vores folkestyre. Det er derfor, vi har stiftet Nye Borgerlige. Det er derfor, jeg bruger de fleste af mine vågne timer på politik.

For friheden og for fædrelandet.

En grundlovstale er en god lejlighed til at sætte fokus på alt det, vi er glade for og kæmper for – i stedet for det, vi kæmper imod. I den daglige debat i pressen og på de sociale medier handler det næsten altid om at kritisere det, der ikke fungerer. Og nok er det vigtigt at vide, hvad vi kæmper imod. Men for mig er det mindst lige så vigtigt, at vi taler højt om, hvad vi kæmper for. Derfor er det en særlig stor fornøjelse at få lov til at holde grundlovstale. For vores Grundlov er Danmarks og danskernes salt. Det er i Grundloven, vi finder friheden, tilliden og folkestyret. Det er i Grundloven, vi finder det, vi kæmper for.

Jeg og Nye Borgerlige retter hver dag kritik mod politikerne for ikke at løse problemerne. For kun at gennemføre lappeløsninger i stedet for at gribe fat om nældens rod. Vi kritiserer politikerne for deres svigt. Vi er kritiske overfor udlændingepolitikken, over for islams stigende indflydelse i samfundet, overfor centraliseringen, EU og det tiltagende bureaukrati. Vi mener, at staten fylder for meget i danskernes liv, at lovene er for mange og for komplicerede, at politikerne ødsler med danskernes penge.

Det er ikke mange gange i løbet af en uge, at jeg får mulighed for at glædes over det Danmark, vi kæmper for – men mange gange jeg føler mig nødsaget til at fremhæve alt det, der er galt. Sådan er hverdagen i politik. Men sådan er det ikke hver dag i danskernes liv. Og sådan er det aldrig Grundlovsdag.

Jeg har funderet på, om jeg ikke bør holde Grundlovsdag lidt oftere end kun den ene gang om året. Tage mig friheden til at bruge mere energi på at fremhæve alt det gode, vi kæmper for. Fremhæve friheden, tilliden og folkestyret. Værdikampen for danskerne kan kun vindes, hvis vi styrker det, vi gerne vil være. Vi kan ikke vinde værdikampen ved blot at forsøge at stække de kræfter, der er imod os.

De danske værdier, som ligger i vores nationale fællesskab, og som vi og dem, der kom før os, har bygget vores land og samfund på, betyder alt. Uden disse

værdier ville vi ikke være danske. Vi ville ikke have vores eget land. Vi ville ikke selv kunne skabe vores eget liv og vores egen fremtid. Vi ville ikke have velstand.

Friheden for det enkelte menneske er noget af det vigtigste at kæmpe for. At vi kan tænke og tale frit. At vi ikke bliver straffet for holdninger, men for handlinger. At vi kan handle med hinanden, arbejde for hinanden, vælge vores egen partner uanset seksualitet, køn eller religion. At vi kan slå os ned hvor i landet, vi vil, og ikke er afhængige af privilegier eller begunstigelser for at nyde vores frihed. Vi danskere er alle lige for loven og lige blandt ligemænd. I vores eget land.

Friheden gælder for sorte, brune og hvide. Den gælder for kvinder såvel som for mænd. Den gælder for børn og for gamle. Den gælder også for dem, der ikke magter at forsørge sig selv. Den gælder for dem, der bidrager med meget og for dem, der kun bidrager med lidt. Friheden gælder for alle. Den kan ikke gradbøjes. Begynder vi på det, får vi mindre af den. Det skal vi ikke. Vi skal have mere frihed til den enkelte. Mere frihed til familierne. Mere frihed til de nære samfund.

En væsentlig forudsætning for vores frihed er, at vi lever i et fællesskab, hvor vi føler tillid til hinanden. Og tilliden imellem danskerne er også grundlaget for vores velstand og tryghed. Det er tilliden imellem os, som har gjort os rige. Velstanden i det danske samfund er ikke skabt af Socialdemokratiets velfærdsstat. Den er skabt af danskerne. I tillid til hinanden handler vi med hinanden. Vi indgår aftaler med hinanden, stoler på hinanden og er afhængige af hinanden. Og derfor hjælper og støtter vi også hinanden. Tillidsamfundet er en grundsten, som bærer både friheden, trygheden og velstanden.

Mange andre nationer undrer sig over og misunder os den grad af tillid, vi danskere viser hinanden. Vi parkerer barnevognen på gaden, når vi handler. Vi afleverer vores børn til børnefødselsdage hos fremmede mennesker i et hjem, vi ikke kender. To små ting for os, men udtryk for en tillid, der ikke er tilstede i ethvert samfund. Tilliden er værdifuld – men den er også sårbar.

Hvis tilliden mellem danskerne svækkes, bliver vi fattigere, mindre frie og mere utrygge. Det er det, der er ved at ske. Og flygtninge- og udlændingepolitikken har meget med det at gøre. Vi har gennem snart 40 år lukket 100.000vis af mennesker ind i vores land, som ikke deler vores værdier. Og mange kommer

aldrig til det. Når de goder, vi som danskere har valgt at dele solidarisk med hinanden, skal deles med mennesker, der vender ryggen til vores værdier, så kan det tillidsbaserede værdifællesskab ikke bestå.

Når tilliden svækkes, erstatter vi den med regler og kontrol. Men jo flere regler, vi lader politikerne og embedsmændene stille op, jo mindre frihed har vi hver især. Jo mindre frihed er der til familierne. Jo mindre frihed er der i de nære samfund til at skabe det liv, man ønsker at leve. Politikerne på Christiansborg overtager i stigende grad den rolle, som det folkelige fællesskab havde før.

Og det bringer mig frem til det tredje og sidste punkt på min liste over de vigtigste af de værdier, vi kæmper for: Folkestyret. Det var unikt dansk, at velstanden i Danmark blev skabt nedefra. Driftige danskere slog sig sammen i frivillige fællesskaber. De producerede igennem demokratiske organisationer og foreninger. De løftede i flok. Folkestyret, som blev italesat af Grundtvig og som blev knæsat i Grundloven, er Danmarks nektar. Folkestyret er sødmefyldt, det giver håb og tro på fremtiden for vores børn. Det binder os sammen som nation.

”Den ved bedst, hvor skoen trykker, som har den på”, siger et gammelt ordsprog. Det er danskerne, der har skoen på. Det er os, der mærker, hvor skoen trykker. Men politikerne ser ikke danskerne. De lytter ikke til danskerne, som de bør. De kigger ned mod Merkel, Juncker og EU-Kommissionen. De lytter til embedsmændene i centralforvaltningen i København. Og de læner sig op ad DJØF’ernes regneark og rapporter i stedet for at finde støtte i folket og folkestyret. Politikerne har i snart mange år fjernet sig fra folket.

Men det behøver ikke at være sådan. Vi – vi danskere – skal bare vælge at gøre noget ved det. Vi skal ikke lade stå til. Vi skal ikke give op. For folkestyret er vores. Det er danskernes. Det er den gave Grundlovens fædre gav os. Det er os, der skal stille politikerne stolen for døren og forlange, at de sætter danskernes frihed og tryghed før alt andet. Folkestyret er kampen værd. For det er inden for folkestyrets rammer, at vi kan leve friheden, styrke tilliden og nyde livet sammen. Det er det, vi fejrer i dag.

God grundlovsdag og tak for ordet.

Kilde

nyeborgerlige.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Nye Borgerlige

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-grundlovstale-2018>